

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **A.D.** uniewinnionego od popełnienia przestępstwa z art. 233 § 6 k.k. i in.,
na posiedzeniu w Izbie Karnej bez udziału stron
po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2025 r.,
wniosku obrońcy uniewinnionego oskarżonego o zwrot kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym,
na podstawie art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2023.1964 t.j.)

postanowił:

zasądzić od oskarżycielki posiłkowej na rzecz oskarżonego A. D. kwotę 2 000 zł (dwóch tysięcy złotych), jako zwrot wydatków poniesionych przez niego w postępowaniu kasacyjnym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy, który w toku postępowania kasacyjnego dokonał czynności procesowej w postaci sporządzenia i przesłania pisemnej odpowiedzi na kasację wniesioną przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej.

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym na posiedzeniu, w dniu 28 października 2025 r., w sprawie o sygn. akt III KK 401/25, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście

bezzasadną kasację wniesioną przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, który kwestionował prawomocny wyrok uniewinniający A. D. od zarzucanego mu czynu.

Pismem z dnia 14 listopada 2025 r. obrońca oskarżonego złożył wniosek o uzupełnienie postanowienia i zasądzenie na rzecz oskarżonego zwrotu poniesionych kosztów obrony z wyboru w wysokości 2 000 złotych (k. 58 akt SN), odwołując się do przesyłanej uprzednio wraz z odpowiedzią na kasację kopii faktury VAT nr [...] z dnia 4 lipca 2025 r., z której wynika, że wymieniona w niej kwota 2 000 zł brutto (1626,02 + 23% VAT) stanowi zapłatę za „obronę przed Sądem Najwyższym” (k. 41 akt SN).

Sąd Najwyższy uznał co następuje.

Wniosek o przyznanie poniesionych kosztów obrony okazał się słuszny, gdyż zgodnie z art. 637a k.p.k. do kosztów postępowania kasacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach postępowania odwoławczego, chyba, że ustawa stanowi inaczej. Wobec tego odpowiednie zastosowanie w tej sprawie znalazł art. 636 § 1 k.p.k., przewidujący obciążenie oskarżyciela posiłkowego kosztami procesu za postępowanie odwoławcze, jeżeli środek odwoławczy pochodzi wyłącznie od oskarżyciela posiłkowego i nie został uwzględniony, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie. Do kosztów procesu niewątpliwie należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy (art. 626 § 1 pkt 2 k.p.k.).

W przedmiotowej sprawie ustanowiony przez oskarżonego obrońca 31 lipca 2025 r. złożył pisemną odpowiedź na kasację pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, wnosząc o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej, w uzasadnieniu odnosząc się do dotychczasowego biegu postępowania oraz przedstawiając stanowisko w zakresie zarzutów podniesionych przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej.

Wysokość przysługującego zwrotu poniesionych kosztów obrony z wyboru określona jest Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2023.1964 t.j. ze zm.).

Zgodnie z jego przepisami, w sytuacji nieuwzględnienia środka zaskarżenia wniesionego na niekorzyść oskarżonego, przysługuje mu zwrot poniesionych kosztów ustanowienia jednego obrońcy z wyboru. W przedmiotowym postępowaniu zrealizowane na zewnątrz (a więc niejako widoczne dla Sądu Najwyższego) czynności obrończe polegały na złożeniu odpowiedzi na kasację. Zauważyć dodatkowo należy, iż obrońca adw. F. M. nadesłał odpowiedź na kasację wraz z fakturą, z której wynika, iż płatność za tę usługę została potwierdzona w dniu 4 lipca 2025 r. (k. 41), a więc jeszcze przed ustaleniem trybu i wydaniem przez Sąd Najwyższy zarządzenia dot. wyznaczenia sprawy.

Biorąc zatem pod uwagę należyte udokumentowanie poniesionych przez oskarżonego wydatków oraz wkład obrońcy w przygotowanie do niniejszej sprawy czego wyrazem jest sporządzona przezeń odpowiedź na kasację pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, zastosowanie znalazła regulacja z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2023.1964 t.j. ze zm.)

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]